

tror nu, at de allerfleste af disse Menne-
sker, hvorom det her drejer sig, ikke fri-
villigt ville indmelde sig i et saadant Sel-
skab. De ville altsaa slet ikke faa nogen
Gavn af Statens Støtte. Og selv de, der
gøre det, ville kun faa Halvdelen af, hvad
det koster, baaren af andre, medens de
andre Arbejdere have deres Arbejdsgiver
til at bære det hele.

Det er da klart, at der heri ligger
noget urigtigt, som vi skulde se at faa
rettet. Jeg vil henstille, om vi ikke her
kunde gaa den samme Vej, som vi ere
gaaede i en anden Lov, der for ikke længe
siden blev vedtagen her i Rigsdagen. Det
er Loven af 30. Marts 1906 om Smaaskip-
pere m. fl. Der findes i dens § 3 et Princip,
som jeg tror ogsaa kunde anvendes her,
det nemlig, at saadanne Arbejdsgivere vel
ingen Forsikringspligt have, men hvis
deres Arbejdere indmelde sig i de gen-
sidige Selskaber og faa Staten til at udrede
Halvdelen af Præmien, skal Arbejdsgiveren
udrede den anden Halvdel, d. v. s., saa
kunne de faa den Del af Præmien, som de
selv skulde betale, refunderet af Arbejds-
giveren. Det er Princippet i denne Lov af
30. Marts 1906, og jeg ser ikke, hvorfor
man ikke kunde anvende et lignende Prin-
cip her, hvis man da ikke vil gøre det,
som jeg indrømmer, betydeligt større Skridt,
der i mine Øjne ikke er helt uden Betæn-
kelighed, nemlig at paalægge alle, som an-
vende lønnet Arbejdskraft, en Forsikrings-
pligt uden Hensyn til deres Ejendommens
Værdi. Det bør selvfølgelig ogsaa overvejes
i Udvalget. Men ved at gaa den Vej, som
en Gang er betraadt af Lovgivningsmagten
i den af mig citerede Lov af 1906, vil man
i det væsentlige opnaa at faa en retfærdig
Ordning.

Jeg skal slutte med at sige, at denne
Lov bringer os det største Skridt, som
endnu er tilbage, henimod en fuldstændig
Ordning af Ulykkesforsikringsvæsenet, men
der er dog meget væsentlige Huller endnu.
Det er mit Haab og ogsaa min Tro, som
jeg støtter paa Udtalelser fra den højt-
ærede Indenrigsminister, faldne her i
Tinget, at disse Huller om ikke lang Tid
ville blive stoppede, at vi komme til en
Revision af vor samlede Ulykkesforsikrings-
lovgivning, hvorved al den mindre Haand-
værksvirksomhed bliver inddragen under
Loven, formentlig efter samme Principper
som dem, der nu gælde for de smaa Virk-
somheder i Landbruget, og hvorunder
saadanne Haandværksvirksomheder, som
ikke falde ind under Loven af 1898, ville
blive inddragne. Herved vil bl. a. de

mange for den almindelige Mand fuldkom-
men uforstaaelige Huller stoppes, som er i
Loven af 1898, saaledes som f. Eks., at
den, der udfører Losnings- og Ladnings-
arbejde som Bedrift, har sine Arbejdere
under Forsikringsloven, hvorimod den, som
losser og lader for sig selv, den store Køb-
mand, der lossere eller lader sit eget Tøm-
mer eller Korn, ikke har sine Arbejdere
forsikrede efter Loven. Alle disse Huller
maa vi selvfølgelig snarest have stoppet.
Men naar det sker, ville vi have en Ord-
ning af vort Ulykkesforsikringsvæsen, som
gør Ret og Skel til alle Sider, og som i
det hele vil kunne virke tilfredsstillende.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg):
Jeg kan kun takke for den velvillige Mod-
tagelse, som dette Lovforslag har faaet.
Maaske med Undtagelse af det ærede
Medlem for Svinninge (Kr. Pedersen) have
jo samtlige ærede Talere, der have haft
Ordet, udtalt sig meget velvilligt om Lov-
forslaget som Helhed, og jeg kan, som
sagt, kun takke derfor. Det er jo en
meget omfattende Udvidelse af Ulykkes-
forsikringen, her er Tale om; ikke mindre
end 4—500,000 Arbejdere og mindre Ar-
bejdsgivere ville blive inddragne under
Ulykkesforsikringen ved denne Lov. Det
har, som jeg sagde ved Forelæggelsen,
været mig magtpaaliggende at gaa de Veje,
som ere kendte af Lovgivningen, og som
have vist sig lettest at kunne føre til
Enighed her paa Rigsdagen. Jeg betragter
nu Tilslutningen til dette Lovforslag som
en Tilslutning til de to store Hovedprin-
cipper i Lovforslaget, nemlig ikke blot det
Princip, at man i al Almindelighed lader
Arbejdsgiveren udrede Forsikringsbyrden
og paalægger ham den Pligt at afgive sin
Risiko, men tillige ogsaa til dette andet
Princip, at man, hvor der er Tale om smaa
Arbejdsgivere — man kunde vel betragte
dem som egentlige „Arbejdere“ for egen
Regning — yder Støtte til Udbetaling af
deres Præmie. Jeg gaar ud fra, at da
Tinget har stillet sig saa velvilligt overfor
dette Lovforslag, saa er det, som det ærede
Medlem for Brønderslev (Th. Larsen) sagde,
Meningen, at vi skulde følge disse Prin-
cipper ogsaa ved den fremtidige Udvikling,
ogsaa naar vi komme til en Revision af
Loven af 1898, der, som det ærede Medlem
for Æbeltoft (N. Neergaard) ganske rigtig
antog, vil foreligge i en nærmere Fremtid,
saaledes at vi da komme til at udvide
denne Lov til at gælde ogsaa for det
egentlige Haandværk. Vi ville da komme
ind paa der at gennemføre et tilsvarende